

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

9. februar 2004

B5-0053 }
B5-0054 }
B5-0055 }
B5-0056 }
B5-0057 }
B5-0077 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 37, stk. 4, af

- Klaus-Heiner Lehne og Francesco Fiori for PPE-DE-Gruppen
- Robert Goebbels for PSE-Gruppen
- Karin Riis-Jørgensen for ELDR-Gruppen
- Pierre Jonckheer, Alain Lipietz, Miquel Mayol i Raynal og Monica Frassoni for Verts/ALE-Gruppen
- Luigi Vinci for GUE/NGL-Gruppen
- Cristiana Muscardini for UEN-Gruppen

til erstatning af beslutningsforslag af:

- UEN (B5-0053),
- PPE-DE (B5-0054),
- ELDR (B5-0055),
- Verts/ALE (B5-0056),
- GUE/NGL (B5-0057),
- PSE (B5-0077),

om virksomhedsledelse og overvågning af de finansielle markeder (Parmalat-skandalen)

RC\523891DA.doc

PE 341.198}
PE 341.199}
PE 341.200}
PE 341.201}
PE 341.202}
PE 341.210} RC1

DA

DA

Europa-Parlamentets beslutning om virksomhedsledelse og overvågning af de finansielle markeder (Parmalat-skandalen)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de handlingsplaner med henblik på at forbedre revision og selskabsledelse i Europa, der blev iværksat af Kommissionen i maj 2003 i lyset af henstillingerne i betænkning af Winter,
- der henviser til, at medlem af Kommissionen, Frits Bolkestein på det sidste møde i Rådet (Økonomi- og Finansministre) den 20. januar 2004 informerede Rådet om de potentielle virkninger af Parmalat-sagen for EU's politikker og navnlig bebudede, at Kommissionen ville forelægge et forslag om revision af det ottende selskabsretsdirektiv i marts dette år,
- der henviser til forretningsordenens artikel 37, stk. 4,
- A. der henviser til, at Parlamentet i øjeblikket udarbejder en betænkning om handlingsplanen for virksomhedsledelse (KOM(2003) 284),
- B. der er alvorlig bekymret over begivenhederne i forbindelse med Parmalat-sagens afsløring,
- C. der er foruroliget over konsekvenserne for de ansatte, investorerne og bankerne såvel som over den negative indvirkning på tilliden til det finansielle system,
- D. der henviser til, at Parmalat er aktiv i over tredive lande og beskæftiger titusindvis af mennesker verden over og således spiller en væsentlig rolle i den europæiske fødevarebranche,
- E. der henviser til, at Parmalat skønnes at have oparbejdet en samlet gæld på 14 mia. euro og råder over adskillige ikke-balanceførte private konti,
- F. der henviser til, at Parmalat-sagen viser den manglende gennemsigtighed og interessekonflikten i forholdet mellem banker, revisionsfirmaer og store koncerner,
- G. der henviser til, at den katastrofale mangel på dokumentation i Parmalats hovedsæde og den bevidste destruering af computere og computerfiler inden efterforskernes ankomst vanskeliggør undersøgelsesarbejdet,
- H. der henviser til, at de seneste virksomhedsskandaler viser nødvendigheden af bedre virksomhedsledelse og en styrkelse af EU's forholdsregler mod, at virksomheder begår uregelmæssigheder,
- I. der henviser til, at enhver reform af selskabsretten i Den Europæiske Union, som sigter på en bedre effektivitet og konkurrenceevne i virksomhederne, også bør føre til en indbyrdes tilnærmelse af bestemmelserne om integrationen på finansmarkederne; der henviser til, at den hidtil usete grad af manglende stabilitet på finansmarkederne tydeligt viser, at alle

RC\523891DA.doc

PE 341.198}
PE 341.199}
PE 341.200}
PE 341.201}
PE 341.202}
PE 341.210} RC1

aktørerne på disse markeder er udsat for stadigt voksende risici,

- J. der henviser til, at Parmalat-sagen har vist:
- at det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder samarbejder i forbindelse med grænseoverskridende overtagelser, grupperinger og sammenslutninger,
 - at gennemsigtighed og fuld redegørelse er vigtige, hvis man skal overvinde skævheden i informationsniveauet på de finansielle markeder, men at der også kræves hensigtsmæssige og afpassede bindende regler, der skal sikre redelig forretningsvirksomhed og effektiv virksomhedsledelse,
- K. der henviser til, at god selskabsret og god virksomhedsledelse sammen med finansiell overvågning er af afgørende betydning for et effektivt, konkurrencedygtigt europæisk erhvervsliv og en effektiv investeringsbeskyttelse,
- L. der henviser til, at de seneste finansskandaler i Europa og USA understreger hvor afgørende en rolle, revisionsfirmaer og håndhævelse og gennemførelse af kvalitetsrevisioner har,
1. beklager antallet af konkurser i store, til dels offentligt ejede selskaber, der skyldes bedrageri, og de dermed forbundne sociale og økonomiske virkninger, og kræver, at de ansvarlige strafforfølges i det omfang, som loven giver mulighed for;
 2. understreger nødvendigheden af, at der tages hensyn til Parmalat-sagens sociale dimension ; opfordrer til, at der findes en vej til at forhindre en alvorlig social krise;
 3. er foruroliget over, at hverken de organer, som var ansvarlige for kontrollen, det være sig tilsynsmyndigheden, revisorerne eller kreditvurderingsinstitutterne på noget stadium af revisionsprocessen havde den mindste mistanke om, at der blev begået underslæb;
 4. opfordrer den finansielle tjenesteydelsessektor til at rydde op inden for egne cirkler og at fordoble sine bestræbelser på at sikre, at det lille mindretal af uhæderlige markedsdeltagere bringes for retten og at vise, at sektoren føler sig bundet til etiske regler og omhu for at sikre flere millioner menneskers opsparring og ønsker at genvinde investorernes fulde tillid til den finansielle tjenesteydelsessektor;
 5. opfordrer alle involverede pengeinstitutter til at skaffe investorerne dækning i tilfælde af tab, som de bærer ansvaret for;
 6. understreger, at det er vigtigt at drage lære af Parmalat-sagen, men opfordrer alle parter til en passende og fornuftig reaktion efter en objektiv, behørig og fuldstændig vurdering af, hvad der er sket; beslutter at gøre alt, hvad er muligt for at forsøge at sikre, at en sådan skandale ikke gentager sig, men advarer mod spontane eller overilede reaktioner;
 7. erindrer både Rådet og Kommissionen om, at der altid bør være balance imellem på den ene side det legitime behov, som nationale myndigheder, aktionærer, andre investorer og interesserede parter og offentligheden har for at modtage relevant og rettidig information, og på den anden side de administrative omkostninger og hindringer, der påhviler de europæiske virksomheder;

8. opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til på europæisk plan at samle de organer og institutioner, der udfører overvågning og kontrol med forbindelser mellem virksomheder og banker, med henblik på at beskytte spareernes interesser;
9. opfordrer de nationale kontrolmyndigheder til et ubetinget indbyrdes samarbejde, navnlig i sager, der har grænseoverskridende konsekvenser;
10. er af den opfattelse, at en del af løsningen på lang sigt må være en enkelt myndighed med ansvaret for forsvarlig finansiel overvågning i Europa;
11. understreger, at det er nødvendigt, at Kommissionen forelægger en handlingsplan for modernisering af selskabsretten;
12. insisterer på, at Kommissionen fremskynder arbejdet med det ottende direktiv om selskabsret om autorisation af de personer, der skal varetage den lovpligtig revision, og anmoder Kommissionen om i denne forbindelse at forberede en lovgivning, der skal tvinge virksomheder til at regelmæssigt udskifte de revisionsfirmaer eller revisorer, som er ansvarlige for deres regnskaber;
13. afviser, at dette ville svække kontinuiteten og medføre flere revisionsfejl; mener, at udveksling derimod vil garantere kollegial kontrol af revisionen og sætte mere fokus på denne vigtige kontrolmulighed;
14. opfordrer Kommissionen til endvidere at overveje at lade andre bestemmelser indgå i dette forslag, herunder et forbud mod, at de samme revisorer leverer deres revisionskunder andre tjenesteydelser end revision;
15. mener, at tilstedeværelsen af uafhængige medlemmer i bestyrelserne kan være en vej til en bedre kontrol med virksomhedernes regnskaber;
16. støtter Kommissionens forslag om at udvide bestyrelsesmedlemmers kollektive ansvar for finansielle og afgørende ikke-finansielle opgørelser, og går ind for, at der på mellemlang sigt fremlægges et yderligere forslag for at udvide bestyrelsesmedlemmers personlige ansvar, men opfordrer til at fremskynde udarbejdelsen, således at det kan vedtages inden den bebudede frist i 2005;
17. mener, at direktivet om markedsmissbrug og prospektdirektivet, som allerede er vedtaget, og direktiverne om gennemsigtighed og om investeringstjenester, hvis de vedtages efter tidsplanen og gennemføres på behørig vis, i høj grad ville begrænse risikoen for en gentagelse af finansielle misligheder, som kan ses i Parmalat-sagen;
18. minder Rådet og Kommissionen om, at den igangværende diskussion om gennemsigtighedsdirektivet skal medføre reelle fordele for investorer og for offentligheden i forbindelse med kravene om regnskabsaflæggelse, med anvendelige rettidige oplysninger og ikke-obligatoriske kvartalsregnskabsaflæggelser, hvilket den aktuelle Parmalat-sag og i særdeleshed Enron-sagen viste ikke forhindrer finansskandaler; er af den opfattelse, at

gennemsigtighed ikke kun betyder regelmæssige finansielle oplysninger, men også bør omfatte offentliggørelse af oplysning om sociale, miljømæssige og etiske forhold;

19. understreger, at det er vigtigt at sikre investorerne den højeste grad af gennemsigtighed forud for og efter handelen med finansielle instrumenter;
20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje, om det er hensigtsmæssigt at revidere OECD-reglerne og principperne for virksomhedsledelse og liberalisering af kapitalbevægelser for at yde investorer en bedre beskyttelse;
21. anmoder Kommissionen om snarest muligt at træffe en beslutning om foreneligheden med EU-lovgivning af de foranstaltninger, som den italienske regering har vedtaget med hensyn til krisen i den italienske mejerisektor i forbindelse med Parmalat-sagen;
22. kræver en fremskyndelse af forhandlingerne i alle de internationale organer (G8-gruppens forum for finansiell stabilitet, OECD, FATF osv.), som bestræber sig på at tilvejebringe bindende ordninger for tilsyn med offshore-centre og andre uigennemsigtige skattely;
23. opfordrer Kommissionen til i løbet af kort tid at forelægge sit tredje forslag til direktiv om hvidvaskning af penge;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, regeringerne i tiltrædelseslandene, kontrol- og tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne og tiltrædelseslandene og Det Europæiske Økonomiske Område, USA's regering, International Accounting Standards Board (IASB) og International Organisation for Governmental Securities Commission.